

vejende Interesse for Linien Grindsted—Tistrup. Forholdet er nemlig det, at Grindsted—Varde-Linien, naar den løber ud fra Grindsted, foretager en stærk Svingning Vest over, saaledes at den, saa vidt det er oplyst for mig, kommer Tistrup paa ca. $\frac{3}{4}$ Mil nær. Nu siger det sig selv, at de Kommuner, Banen der gaar igennem, ikke kan nære nogen meget betydelig Interesse for, om den kommer til at gaa til Tistrup eller til Varde, idet de faar Banen i alle Tilfælde; muligvis har de endogsaa større Interesse i, at den gaar til Varde. Og Beboerne paa den Strækning af $\frac{3}{4}$ Mil, som ligger mellem Banelinien og Tistrup, kan heller ikke have nogen meget betydelig Interesse deri, da de har en Jernbane i Forvejen, endda en Statsbane. Deri ligger i Virkeligheden for mig Kærnepunktet, og naar jeg derfor har fremhævet, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at man vil være i Stand til at skaffe de fornødne Midler til en Grindsted—Tistrup-Linie, har min Betragtning hovedsagelig grundet sig paa disse særlige lokale Forhold. Men hertil kommer ogsaa noget andet. I den Erklæring, som af Statens tekniske Tilsyn er afgivet angaaende en Linie Grindsted—Varde, en Erklæring, som findes i den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning, fremhæves det meget stærkt, at medens der kun er ringe Sandsynlighed for, at en Grindsted—Tistrup-Bane vil kunne bære sin Drift, kan man forudsætte, at dette vil blive Tilfældet med en Linie fra Grindsted til Varde. Naar det altsaa har trukket i Langdrag, og naar der ikke har været Udsigt til, at de i Grindsted—Tistrup-Linien interesserede har kunnet skaffe de fornødne Penge til Veje, og det desuden maa antages, efter Erklæringen fra Statens tekniske Tilsyn, at den anden Linie meget bedre vil kunne bære sin Drift, synes jeg, disse Momenter maa tages i Betragtning tilligemed alle de øvrige Forhold, som taler for at gaa til en Ændring af Jernbaneloven af 1908 i den her omhandlede Retning.

L. Rasmussen: Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) kommer stadig tilbage til, at vi gør den Egns Befolkning, navnlig Tistrup Stationsby, Uret ved at ændre Loven af 1908. Jeg er nu ikke klogere, end at det er saadan, at Rigsdagen kan ændre enhver Lov til en hvilken som helst Tid, uden at det specielt kan siges at være en Uret mod nogen, naar den anser det for formaalstjenligt. Herfra er ganske vist undtaget Jernbanelove, for saa vidt vi giver Koncession paa vedkommende Linie; men

saalænge der ikke er givet Koncession, ja ikke en Gang søgt Koncession, er der ikke noget i Vejen for, at Rigsdagen kan ændre en Jernbanelov, hvad vi vitterligt ogsaa har gjort mange Gange. Der er mange Linier, helt fra 60erne af, som der er vedtaget Love om, men som aldrig er blevet byggede. Men det skal jeg ikke forfølge videre.

Det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) sagde, at denne Bane mellem Varde og Tistrup i lange Tider havde svævet i Luften. Det tager det ærede Medlem alligevel fejl i. Forholdet er det, at ikke een, men to Kommissioner, baade den saakaldte lille jydsk Jernbaneliniekommision og den store Kommission, som blev nedsat, tror jeg, af Trafikminister Hage, begge havde anbefalet Varde-Linien, og Folketinget har vedtaget Varde-Linien. I den 11te Time bliver det saa af Landstinget ændret til Tistrup, og derved har det staaet siden. Men der er ingenting kommet ud af det, fordi Beboerne ikke har kunnet skaffe Penge, og en væsentlig Aarsag til, at de ikke kunde det, var naturligvis, at Ribe Amtsraad var imod det. Men Grunden er ogsaa den, at der kun er eet Sogn imellem Tistrup og Grindsted, nemlig det store og forholdsvis frugtbare Ansager Sogn, og det vil heller ikke være med til Tistrup-Linien. Men nu kan jeg jo høre, at den egentlige Grund til det ærede Medlems Stilling var Tanken paa Sognene Vest for den vestjydske Stambane, som ligger ind i hans Valgkreds. Ja, de Sogne har sikkert ikke Spor af Interesse i den Bane, for de ligger Vest for Vestbanen. De Egne er noget for sig selv, de kan bygge deres Bane uafhængigt af dette. Jeg tror, jeg en Gang har haft Lejlighed til at vise det ærede Medlem, at Banen ikke har megen Interesse for disse Sogne, der ligger Vest for den vestjydske Længdebane, og skulde jeg kunne hjælpe dem noget, skal jeg ikke være uvillig dertil. Men det her foreliggende Spørgsmaal synes jeg slet ikke vedrører disse Sogne.

S. Sørensen: Hvad det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) udtalte med Hensyn til de Sogne, som ligger Vest for Statsbanen, maa jeg tilstaa var ganske nyt for mig. Der foreligger, mig bekendt, absolut intet om at føre denne Bane over Statsbanen og videre Vest paa ud imod Havet — ikke det fjerneste, ikke en Linie, ikke en Tøddel. Der er, mig bekendt, ikke holdt noget Møde herom, og at det er berørt i Samtaler Mand og Mand imellem ved en eller anden Lejlighed, har jeg ikke det mindste Kendskab til. Der er aldrig